

Svend Høgsbro: Da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Jensen, Rjøbenhavns 10de Valgkreds) udtalte, at der ikke var fremkommet Indvendinger og ikke med Høje kunde fremsættes Indvendinger mod Forslaget fra de paagældende næringsdrivendes Side, vil jeg dog ikke forholde den ærede Ordfører Rendskabet til nogle Indvendinger, som fra sagkyndig Side ere blevne fremsatte over for mig med Hensyn til et Par Ting i Lovforslaget. Man har saaledes fremhævet, at naar der i § 1 Nr. 1 staar, at der skal „tilvejebringes Erklæring fra Distriktslægen eller en anden autoriseret Læge om; at de nævnte Arbejdere uden Stade for deres Sundhed“ og Udvi-ling kunne udføre Katarbejde“, saa betyder dette vel, som det her staar, kun, at saadanne Erklæringer skulle tilvejebringes ved Begyndelsen af de paagældendes Arbejdstid, idet de tiltræde Arbejdet i de paagældende Bagerier. Men vedkommende Fagmand fremhæver, at dette jo dog sikkert ikke kunde være nogen Garanti i Længden. Formentlig burde der være periodisk Efterhyn af de unge fra Lægens Side, naar det skal gavne noget. Dernæst gjorde man mig opmærksom paa, at naar der i § 2 i 1ste Linie er Tale om „Medhjælper“, saa er der vel ingen Tvivl om, at man derunder ogsaa har villet medtage de i dette Fag saa hyppig benyttede Butiksjomfruer, men at næppe nogen Bagermester vilde falde paa, at de vare indbefattede derunder. Hvis der virkelig her ligger en Uklarhed, tillader jeg mig at henstille til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne; at dette bliver afhjulpet, netop da ogsaa jeg tør gaa ud fra, at der ikke er nogen Tvivl om, at de skulle regnes med.

Fremdeles fremhævede man, at det var en Misforstaaelse, naar Lovforslaget i § 2 synes at gaa ud fra, at de tre store Helligdage vare særlig travle Dage for Bagerne, paa hvilke der derfor ikke fra Svendenes og de øvrige Medhjælperes Side kunde kræves nogen Fridag. Tværtimod, sagde man, er der saa godt som intet at bestille fra Klodden 12 i alt Fald de nævnte Dage, saa naar andre Søndage kunde kræves fri, saa vedkommende ingen Grund til, at de ikke ogsaa skulde kræve disse tre Dage fri. Derimod fremhævedes det, at der var to andre Søndage, paa hvilke det var meget vigtigere for Bagerne at kunne forlange Arbejde udført,

nemlig Suleaftensdag og Nytaarsaftensdag, for saa vidt disse faldt paa en Søndag. Nu er jo ganske vist Suleaftensdag, for saa vidt den falder paa en Søndag, beskyttet, idet der udtrykkeligt staar: „Søndagen for Sul“, men Nytaarsaftensdag er der ikke taget Hensyn til. Paa den Dag kunne altsaa de paagældende Medhjælper, Svende og Lærlinge, kræve Frihed, selv om den falder paa en Søndag, og dette, mente man, vilde komme Bagermestrene i høj Grad paa tværs. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde henstille til den ærede Ordførers nærmere Overvejelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Jensen, Rjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg kan jo kun takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han nu har tilføjet sin Støtte til at saa denne Sag ført igennem i den Form, hvori den her foreligger. Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, skal jeg indrømme, at det jo har været Udvalgets Mening, at der skulde staves en saadan Erklæring; forinden dette Katarbejde begyndte. Om man vilde komme ind paa en periodisk Underjøgelse af de paagældendes Sundhedstilstand og af, hvorvidt det maatte findes, at de vedblivende uden Stade for deres Sundhed kunde arbejde om Natten, ja, det vil jo være et nyt Spørgsmaal, men et Spørgsmaal, som maaske saa maatte sættes i Forbindelse med en almindelig Lægeunderjøgelse af unge Mennesker, der arbejde i Bærksomheder, som maatte anses for mer eller mindre sundhedsfarlige eller skadelige for saadanne. Jeg takker imidlertid for, at man har gjort opmærksom paa dette Spørgsmaal, og vil gerne være med til at overveje, om man kan finde en anden og mere betryggende Form end den, her er valgt. — Med Hensyn til § 2 skal jeg sige, at den kun omhandler de i Brød- og Kagebagerierne beskæftigede Medhjælper, Svende og Lærlinge. Efter Ordlyden omfatter den kun dem, der beskæftige sig i Bagerierne, og selvfølgelig ikke dem, der ere ansatte i Butikkerne eller Udsalgene osv. Disse maatte ganske sikkert komme ind under Bestemmelser, der vedrørte Handelen. Her er jo kun Tale om en Art Beskyttelseslov for de Arbejdere, der ere i saadanne Bærksomheder, at det er af Betydning for deres Helbred, at der sikres dem en